

Indbyggerantal, har jeg ikke i og for sig noget derimod; men fra Flertallets Synspunkt maa det være inkonsekvent.

Endelig stilles der af et andet Mindretal, de radikale Medlemmer, et Ændringsforslag under Nr. 14, som de jo naturligvis selv vil begrunde; men jeg skal blot bemærke, at vi fra vor Side kan tiltræde dette Ændringsforslag, og at jeg derfor kan anbefale, at man stemmer derfor.

Med disse Bemærkninger vil jeg anbefale ærede Medlemmer at stemme for de Ændringsforslag, som de to Mindretal har stillet.

Rasmus Rasmussen: Det Mindretal, hvortil jeg hører, kan let tage sit Standpunkt til de Ændringsforslag, der er stillede til Lovforslagets Paragraffer fra Flertallets Side, idet nemlig Venstre og det konservative Folkeparti nøje slutter sig til den Idé, som den højtærede Kirkeminister har bygget sit Forslag paa. Jeg skal derfor kun sige, at vi i Henhold til de Betragtninger, som blev gjort gældende under første Behandling fra vor Side, ikke kan tiltræde noget af de Ændringsforslag, som er stillede fra Flertallets Side, og jeg kan ikke anbefale, at vi stemmer for dem, da det er vor Mening, at enten Forslaget bliver vedtaget med de Ændringer eller ej, er det af en saadan Art, at vi ikke kan føle os tiltalt af det. Hvad angaar de Ændringsforslag, som er stillede af Socialdemokraterne, indrømmer jeg, at de paa visse Omraader betegner et Fremskridt; ud fra vort Synspunkt er det i alt Fald bedre, at Udvalget nøjes med at tælle 26 Medlemmer i Stedet for 39; det vil i alt Fald føre til, at Statskassens Udgifter derved bliver mindre. Naar vi desuagtet ikke ønsker at stemme for de Ændringsforslag, som Socialdemokraterne har stillet, er det, fordi Tendensen deri ogsaa gaar ud paa at bygge det foreslaede Udvalg væsentligst paa Repræsentanter fra Menighedsraadene, som efter vor Mening er en meget mangelfuld Repræsentation for den danske Folkekirke, da Menighedsraadene som bekendt kun tæller en lille Brøkdels af Folkekirkens Medlemmer. Dertil kommer, at Præsten i Kraft af den Lov, vi har om Menighedsraadenes Sammensætning, indtager en stærk privilegeret Stilling som Leder af Menighedsraadet. Vi kan derfor ikke stemme for Socialdemokraternes Ændringsforslag om Ændringen af Udvalgets Sammensætning.

Endvidere har Socialdemokraterne stillet Ændringsforslag Nr. 13 til § 4, som gaar ud paa at begrænse Udvalgets Arbejde til det, der er strengt nødvendigt ved Gen-

foreningen mellem den sønderjydske Kirke og Folkekirken. Det Ændringsforslag vil vi stemme for, idet vi vilde anse det som et stort Fremskridt, om det kunde lykkes at faa Udvalgets Arbejde begrænset til dette enkelte Spørgsmaal. Vi har i Betænkningen peget paa, at vi ønsker Spørgsmaalet løst paa den Maade, at saa snart Sønderjyderne har faaet Repræsentanter i den danske Rigsdag, skulde et Udvalg nedsat af Rigsdagen og Kirkeministeren være kompetent til og sættes i Stand til at gøre det Forarbejde, som muligvis skal gøres for at gennemføre den Genforening mellem den sønderjydske Kirke og vor Folkekirke, som skal skaffes til Veje, og som vi ogsaa er varme Tilhængere af og ønsker alt godt for. Naar vi ikke har stillet Ændringsforslag i den Retning, er det, fordi vi ser det haabløse i at vinde. Spor af Forstaaelse hos det nuværende Flertal i Landstinget for de Synspunkter, vi har gjort os til Talsmænd for ved Sagens første Behandling.

Det Mindretal, hvortil jeg hører, har tilladt sig at stille et Ændringsforslag under Nr. 14 om en ny Paragraf 6. Meningen dermed er, at vi gerne vil have understreget, at det Lovforslag, vi her behandler, og som sikkert vil blive ophøjet til Lov, ikke skal være nogen Hindring for, at Lov Nr. 537 af 4. Oktober 1919 om Præstegaardes Udstykning hurtigst muligt kan træde i Kraft nede i Sønderjylland. Sagen er nemlig den, at dernede som her er der hos de ubemidlede Lag en stærk Trang til at komme i Besiddelse af Jord for ad den Vej at aabne Mulighed for at skabe selvstændige Hjem, og vi ved, at der i sønderjydske Arbejder- og Husmandskredse er et stærkt Ænske fremme om, at den nævnte Lov kan blive sat i Kraft nede i Sønderjylland. Vi er imidlertid klare over, at efter den Form, § 1 i det foreliggende Forslag har, kunde det tænkes, at Lovforslaget kom til at staa som en Hindring for, at den førstnævnte Lov kunde træde i Kraft, og for at undgaa dette har vi stillet Ændringsforslaget under Nr. 14 om en ny Paragraf, hvorefter noget saadant ikke skal kunne finde Sted. Der vil sandsynligvis gaa 15—16 Maaneder, inden Udvalget faar sit Arbejde afsluttet, og da man kan gaa ud fra, at Rigsdagen maa tage en lignende Tid til at behandle det, vil det betyde, at der er Mulighed for, at der vil hengaa 2—3 Aar, inden den førnævnte Lov kan træde i Kraft i Sønderjylland, og det aabner tillige Mulighed for, at de sønderjydske Præstegaarde i den Tid kan blive bortforpagtet for en længere Aar-række, saa at de paa den Maade undrages